

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 20 NOVEMBRE 1915

Núm. 47

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIVULGACION SANITARIA

III

CONCEPTO DE LA CURABILIDAD

En los últimos quince años la ciencia médica ha evidenciado de tal manera la naturaleza tuberculosa de muchas lesiones locales curables en distintos órganos, y ha desentrañado en tal forma el mecanismo del proceso orgánico curativo de la tuberculosis, que no es posible actualmente abrigar las dudas y sospechas que en pasados tiempos pudieron tener justificación. Han sido paciente y concienzudamente estudiados los procesos de calcificación y enquistamiento de los tubérculos, procesos orgánicos por los cuales quedan estos aislados, y por lo tanto libre el organismo de la maléfica influencia microbiana de los bacilos contenidos en el tubérculo. Han podido apreciarse en mil formas las defensas orgánicas naturales que, convenientemente encauzadas, pueden en muchos casos conseguir, sin medicación alguna, se inicie y desarrolle de un modo completo el proceso curativo de la tuberculosis. Se han buscado los procedimientos más adecuados para la conservación y aumento de estas defensas orgánicas, que queden hacer inmune al organismo contra el bacilo de Koch, y hasta se ha llegado a poner en práctica por medio de la tuberculina, la producción artificial de esa inmunidad, que aunque actualmente no sea absoluta, es de todos modos específica contra el proceso tuberculoso.

Tratando de concretar el concepto de curabilidad de la tuberculosis creo conveniente manifestar que los médicos solo curan aquellas enfermedades que la Naturaleza ha podido curar alguna vez, enseñando el camino para lograrlo, y no aquellas en las que se ha mostrado siempre, incapaz, y que calificamos como incurables. Del estudio de las curaciones naturales y de su mecanismo de obtención, han salido las medicaciones curativas, por las enseñanzas que la Naturaleza nos ha proporcionado, al observarla é interrogarla.

La tuberculosis pertenece al grupo de las curables; pero tomando una modalidad especial, porque como dice Royo y Villanova «no hay una completa *restitutio ad integrum* de las lesiones producidas y de los órganos atacados, sino que la curación se realiza

conservando aquellas lesiones como disecadas» y por otra parte aun cuando la Naturaleza haya conseguido vencer «se muestra recelosa de enseñarnos el camino de la victoria y el mecanismo vencedor, como si todavía no estuviera satisfecha de su obra».

Según estos conceptos del Dr. Royo, lo que clínicamente llamaremos curación podría considerarse solo como una suspensión de hostilidades, entre la enfermedad y el organismo; como un armisticio, durante el cual se mantiene a raya al enemigo; pero es un armisticio que puede ser indefinido, constituyendo una terminación definitiva de hostilidades, y por esto añade el citado autor. «Se trata de un compás de espera tan grande que muchas veces dura toda la vida.»

Estas ideas, nacidas de la dificultad que hay para poder asegurar la curación, han dado lugar a que muchos autores supriman esta palabra sustituyéndola por *suspensión de proceso*, aunque admiten la suspensión indefinida del proceso tuberculoso, la cual resulta en nuestro concepto equivalente a curación clínica.

Dados estos conceptos equívocos y las dificultades inherentes a la resolución de problemas en una enfermedad compleja y de tan larga duración, que puede en su forma crónica alcanzar el plazo de cinco, diez, quince, veinte años y aun más, es necesario especificar bien lo que debemos entender por curación clínica y examinar los fundamentos que nos han de servir para afirmar el momento en que un tuberculoso ha de ser considerado como clínicamente curado.

Dettveiller dice que hay curación «cuando el tuberculoso recobra su bienestar y sus órganos funcionan bien a pesar de algunos casos de tos y espectoraciones matinales». Esto es admitido por Meissén de Hohenhonneff y por Turban de Davos y sin embargo nos parece insuficiente para afirmar la curación. Otros autores exigen además de lo dicho, que haya desaparecido el bacilo en los exputos; otros, la desaparición de los datos físicos etc. Todos estos conceptos son dignos de ser tenidos en cuenta antes de afirmar la curación de un tuberculoso, pero no pueden servirnos de fundamento, porque la falta de bacilos en el exputo no tiene valor alguno si no se había comprobado antes su existencia (no se halla en las tuberculosis corradadas); la gordura es un

signo que da muy poca seguridad especialmente si el enfermo ha sido sometido al régimen de reposo y sobrealimentación; la desaparición de los signos físicos necesitaría para tener valor, ir acompañada de los conmemorativos suficientemente detallados. Algunos otros conceptos de menor importancia se han emitido por distintos autores como confirmativos de la curación; pero prescindiré de ellos porque se prestan a más objeciones que los ya apuntados.

El mejor indicio de curación es el retorno de fuerzas acompañado de la desaparición definitiva de las pequeñas elevaciones térmicas que suelen presentarse después de una fatiga. Esto es interesantísimo y debe considerarse como un complemento necesario a los fundamentos anteriormente expuestos.

Resueltos satisfactoriamente en un enfermo tuberculoso todos estos conceptos, puede el clínico emitir el dictamen de curación, aunque es necesario hacer constar, que el buen estado de los órganos afectados, la recuperación de fuerzas, la falta de pequeñas temperaturas y la desaparición de todas las molestias relacionadas con la enfermedad, todo esto, debe ser confirmado y comprobado por lo menos durante varios meses antes de atreverse a dar como positiva la curación de un tuberculoso.

Este es el concepto clínico de la curación que hemos de admitir. Si con el deseo de poner reparos a este concepto clínico, se me objetara que no es posible admitir la curación absoluta, contestaría que sucede lo propio en la inmensa mayoría de enfermedades que consideramos muy curables y que diariamente observamos; añadiendo, que esta circunstancia nos ha de servir precisamente para demostrar la curabilidad de la tuberculosis, según veremos al tratar en el próximo número de las pruebas anatomopatológicas de curabilidad.—S. A.

Diataris per a 1916

CONTENEN DATES DE

Madrid, Barcelona, Valencia
Sevilla i Ciutat de Mallorca.

Lliberia del Carrer de la
Murta 5.—INCA.

RAMON LULL

(Continuació)

VII

Torne 'mpred'er, Ramon,
rafet, ja del naufrag,
i sens tenir an conta
llur pes faixuc dels anys;
un altra tasca grossa:
l'empresa, colossal,
de rescatar, sens falta,
del Turc, aquells *Llocs Sants*,
i que Constantinopla
fos, ántes, conquistat.
La Creuada crida,
d'un cap, a l'altra cap
de mon, i aixís s'afanya
per la nova escampar.
I fá, visita'l Papa,
i els Reis, visita 'ls fá,
i a tots, les aconcella
dits *Llocs*, recuperar:
»Doncs, no's de llei qu'ho tenguen,
— diu, — els mahometans,
ont priven als catòlis
sa fe manifestar.»
Llavors se'n va a París,
a l'Universitat,
i an aquells sabis doctes
l'«Ars magna» 'ls exposá,
i tot just els esplana
sos tendres ideals.
Se'n va a Viena, i pren
an el Concili part,
i, an llurs peticions,
proposa aquell rescat.
Tot seguit vé a Mallorca
per fe'l postrer repas
an aquets llocs, dolcíssim,
per ell fan estimats:
el Puig de Randa, bell,
Miramá i La Real,
ont sos amics deixebles,
els monjos i ermitans,
creien que a Moreria,
l'havien fet esclau;
i aquí, els encoratge,
el Mestre per anar
a convertir heretges
per la Cristiandat;
mentres que a cada ún
les dona un fort abrás
diguent, qu'ell els anava
lo camí aixermar.
De Randa el Solitari,
encés de caritat,
dins un vaixell navega,
cap a Bugia vá;
i Fr'Amador, Fr'Antoni,
i un estól de jurats,
junts, drets a la vorera
del Port, antic, de mar,
tot concirosos, miren
com se fa 'lluny la nau;
i l'adíos, derrer,
donen a l'Ermitá.
Adins Bugia torne,
Ramon, a predicar
amb un zel apostólic
com no s'ha vis: ja mai;
i allá, a les multituds

diu, entussiasmat:
«Jo som aquell mateix
que ara fá uns quants anys,
vos deia que Mahoma,
n'era un profeta fals;
que la doctrina seua,
fomentava el pecat;
que per pujar al Cel,
per eix camí no hi van;
i que vos estimasseu,
tots, com a bons germans;
i de les meues prédiques
no'n fereu gens de cas:
i com un mal factor,
jo fonc empresonat.
Avui, venc altra volta,
per dir-vos, clá i llampant,
que sols la Fe de Crist
és la que hus pot salvar;
i no tardeu cap mica
ha fer-vos cristians;
lo que podeu fer avui,
no ho deixeu per demá:
doncs en nom de Deu Pare,
vos dic la veritat,
i an nom de Deu Fill
i de Deu l'Esperit Sant.»
I amb els ulls plens de llágrimes,
no's cansa d'exortar
aquella gent moresca
que l'estava escoltant:
i encare que no poques
conversions obrá,
son auditori llança,
quantr'ell,; un crit amarg.
I, amb insults, altra volta,
i a tocs, sempentetjant,
l'entregan a Cal'Rei
perque a mort el comdan:
i aquest, devant la xusma,
com a Jesus. Pilat,
maná que l'assotassen
fins que's desfés sa carn.
I prega a Deu, el Màrtir,
per élls, d'ajonallat,
mentres que la sentència
de mort li van dictant;
i els Rei i els jutges fallen
que muira apredugat!
Pels carrers de Bugia
a l'hora baixa, tart, (1)
la gent, de gom en gom,
cap a la platge vá,
per veure a Ramon Lull
que'l duen a matar,
enmitx de quatre guárdies
i ben engrillonat;
i el Rei en sos ministres
darrera, en llurs vasalls.
I tot amor, l'Apóstol
confessa, sens parar,
la Santa fe Catòlica,
i gloria a Deu llohant;
doncs, sos desigs ja veu,
a la fi, coronats:
i aquí demostra esser
de Crist valent soldat.
Ja arriben; i una senya
fa el Rei, alsant el bras;
i aquella testa, blanca,

(1) Del 27 Juny de 1515

i tan lluminosa y tant
que s'afanyá'n escriure,
pel bé universal;
tota sagnanta eixí
al primer colp d'alfanx:
i, una calabruixada
de pedres, fan volar
demunt son cos, que resta
fet un claper de macs.
Deserta aquella platja,
al cap de poc rōman;
i un raig de llum del Cel
al seu entorn baixá:
i preludi de la páuma
que té, 'llà de dali!
Si fou, Ramon, gran sabi,
molt més va'esser gran Sant.

(Acabaré) P. d'A. M.

CONSIDERACIONS

L'any 1909, després de la setmana roja de Barcelona, vengueren eleccions a on sortiren triomfants els amics dels incendiaris.

L'Historia ensenya...
Dos anys necessitá per asserenar-se la consciencia popular i orientar-se la reacció que s'imposava, fins que l'any 15, «La lliga regionalista» iniciá els triomfs damunt el ferrouxisme; que s'engrandeixen en cada lluita electoral.

L'Historia ensenya...
Tenguem esperança i no siguem pessimistes, que encara la consciencia popular no està asseranada. — DANIEL.

Agrícoles

CONSERVACIÓ DELS TOMÀGUETS

Mr. Eugeni Vavin ha donat á conèixer un procediment pera conservar los tomàquets, que te'l mèrit de ser mol senzill y al alcans de tothom.

Los tomàquets que s'hajan de conservar deuen ser madurs, sans y de la més bona qualitat. Després de netejarlos be s'han de posar sencers en un pot ó gerretas de boca no molt ample cubrintlos ab aygua avinagrada y salada.

Aquest líquit se compondrá de 8 parts d'aygua, una de vinagre y una de sal. Un cop tot al pot ó gerra s'hi tira oli de manera que formi una capa d'un centímetre de gruix.

Los tomàquets aixís conservats se conservan anys y més anys sense pèrdres.

QUAN S'HAN DE CULLIR LAS OLIVAS

En una conferencia dada pel Dr. Braschi al Comité Agrícola de Perusa recomaná que la cullita de las olivas se fassí aixís que comensin á pendre'l color del vi. En aquest estat es quan tenen més oli y de més bona qualitat. Als que recomanan que's cullin quan sian del tot maduras los contesta que'l pe-

fit augment d'oli que donan (un 1 per 100) no compensa las malas condicions d'aquest, gras en excés y exposat á enranciarse. A més, afegeix, que hi grans perills en esperar allí hont los frets son massa foris y també perque la mosca de la olivera pot malmetren moltas. També es contraria aquesta práctica á la vegetació de la planta perque retrassa la florida vinenta.

L'Art del Pagés.

ECOS DE CA-NOSTRA

ELECCIONS

Diumenge se verificaren les eleccions municipals an aquesta Ciutat sens accidents dignes de mencionar-se. A continuació insertant el resultat del escrutini, així con consta an els actes de elecció.

Primer Distrit

Secció 1. ^a	{ N.º de electors	268
	{ » de votants	179
	vots	
D. Pere Ferrer Alzina	Ll.	95
» Juan Martorell Coll	Ll.	93
» Pau Morey Coll	Ll.	93
» Juan Pieras Ramis	C.	79
» Miquel Durán Seurina	C.	75
» Juau Buades Domenech	C.	79
» Miquel Amengual Janer	M. I.	59
» Jesep Gelabert Beltran	M. I.	6

Secció Segona	{ N.º de electors,	322
	{ » de votants,	224
D. Pau Morey Coll	Ll.	160
» Juan Martorell Coll	Ll.	142
» Pere Ferrer Alzina	Ll.	141
» Miquel Amengual Janer	M. I.	83
» Juan Buadas Domenech	C.	48
» Juan Pieras Ramis	C.	43
» Miquel Durán Seurina	C.	42
» Josep Gelabert Beltrán	M. I.	10
» Gonzalo Rubert Melis	Ll.	1

Secció 3. ^{ra}	{ N.º de electors	394
	{ » de votants,	270
D. Pedro Ferrer Alzina	Ll.	181
» Juan Martorell Coll	Ll.	174
» Pau Morey Coll	Ll.	186
» Miquel Amengual Janer	M. I.	89
» Juan Pieras Ramis	C.	54
» Miquel Durán Seurina	C.	56
» Juan Buadas Domenech	C.	54
» Josep Gelabert Beltrán	M. I.	8

Segon Distrit

Secció 4. ^a	{ N.º de electors	456
	{ » de votants	282
D. Antoni Mateu Ribas	Ll.	218
» Miguel Ferragut	C.	59
» Juan Pieras Ramis	C.	1
» Pere Ferrer Alzina	Ll.	1
» Gabriel Carol Rosinyuelo		1

Tercer Distrit

Secció Cuarta	{ N.º de electors	449
	{ » de votants	303

D. Francesc Ferrer Moragues	C.	76
» Bernardo Alzina Alzina	Ll.	109
» Gonzalo Rubert Melis	Ll.	102
» Miguel Amengual Janer	M. I.	17
» Juan Pieras Ramis	C.	1

Sortiren triofnants 6 lliberals i un maurista independent.

Un gran contingent que solia anar a les urnes quedá sense votar per falta de orientació, degut a la retirada dels conservadors i a la presentació d'elements nous; molts no arribaren assolir llur significació.

No deixa de ser molt significatiu, també, que D. Miguel Amengual, que ja saben s'anomena *Maurista independent*, en el tercer distrit sols alcansàs 17 vots, i llavors sortis triofnant en el primer pels vots que li donaren els lliberals, quant devers les onze i mitja del dia ressolgueren anar al copo, amb la candidatura de dit Maurista.

Se diu que'n el Col·legi de *Son Gual* no hagués sortit triofnant perque els elements lliberals d'aquell col·legi no volien apoiarlo, traslluint-se amb això disconformitat de porer, en l'ajuda que li daren.

Dels elements nous que entraren en lluita i que no son tradicionals amb aquesta classe de brega, els catòlics foren els que tengueren una votació més nutrida obtenguent 310 vots, essent els únics que no estaven preparats en ningun sentit; i que molts que tendrien que votar amb ells feren fetxada per falta de direcció, per la premura del temps.

Un detall donará a comprendre la desigualtat en que treballaven els catòlics. En les avansades de cada col·legi e-hi solia haver un catòlic, tot-solet, asmitg d'una partida de caporals del partit contrari, apromptats a la lluita. Els catòlics ni gent tenien abastament per posar centinel·les que donassen el *sant i senya* quan-ti-més un exercit ordenat. Ara si's compara l'aparat de forces d'uns i dels altres, tendrem que l'escrutini va esser favorable als catòlics.

En honor a la veritat hem de consignar que tant els catòlics com els lliberals, se portaren amb correcció i se guardaren atencions, llevant del *celebre* lliberal i flamat *Barbó* que'n les seves *xinetes* provocava'ls catòlics i que sols la serenitat i la paciència d'aquests, pogué evitar que no hi hagués un topament muscular.

Dijous passat la Junta del cens feu l'escrutini general de les eleccions sense que se presentás cap protesta, a pesar que se diu que s'en porien fer varies de molt de pes. Se veu que'ls candidats desrotats, individualment, no n'hi havia cap que dessitjás esser de l'Ajuntament, i que sols treballaven per contar-se o per ensenyar a's seus a votar.

SAUVETJADA.—En la matinalada de la nit següent al dia de les eleccions passaren els *bárbaros* pel carrer del Comers i a pedrades feren passar per ui el vidre i s'esfera del rellotge de damunt el portal del establiment de D. Francesc Ferrer, que s'havia presentat a la lluita *electoral* en caràcter de candidat catòlic.

Aquesta sauvetjada en dia de eleccions in-

digná al públic i molta gent aná a la Rellotgeria a protestar-ne, per quant aquest rellotge per més que sia d'un particular prestava un servici públic, tenguent totes les nits l'esfera encesa i servint de guia per posar els rellotges a punt per lo bé que anava.

La Rellotgeria del carrer de Comers amb els seus mostradors i artística ornamentació, era una honra de la ciutat d'Inca que parlava del seu progrés. Mes el *Dijous Bò*, la gent que s'aturava a badocar, veren les petjades d'una *barbarie* i retrocés que no té consol i duguent-s'en una tristíssima impressió de la incultura de la ciutat.

No se sap qui és s'autor; no més se sab que'l divenres anterior un qui preten esser el *salvador* d'Inca, esclamá amb veu forta: *Abajo la reaccion* i dos dies després, deu passes lluny de allà a on se donà es crit, caia s'obra d'art d'un reaccioneri.

Aixi-meteix s'en necessita de forsa i coratge per rompre uns vidres amb una pedrada a les altes hores de la nit...

El Sr. Ferrer mos ha dit que'l mal que li han fet és d'unes 60 pessetes.

ESCOLAR.—Dijous passat tenguem la satisfacció de presenciari un acte molt consolador, en mitg del gran abandono en que vui dia se té, per molts que en son obligats, fins i tot pels mateixos pares, l'aducació de la juventut.

A la iglesia de Sant Domingo d'aquesta ciutat, el Capellà de l'Academia Técnica d'Inca Rnt. D. Miguel Fuster, celebrá missa de comunió, amb assistència dels alumnes de dit Col·legi, acompanyats de varios dels seus Profesors. *Intra missa*, fonc recitada per un dels col·legials una oració adecuada al acte; el celebrant pronunciá llavors una plática en castellà molt ben pensada i ben dita, per excitar aquells jovenets a rebre dignament el Cos Sacratíssim de Nostro Senyor Jesucrist, i cumplir sempre les seues divines i salvadores ensenyances; i tot seguit los va repetir el *Pa* d'els Angels a tots ells, i an els seus digníssims Director don Bernadi Mulet, Profesor D. Federic Bergamo i Preceptor D. Bernadi Font; acabant la funcio amb una estació con el Santíssims Sacrament de l'Altar, dirigida per un d'els estudiants.

¡Que's d'hermós, en aquest temps de respectes humans i debilitats de caràcter, veure persones de carrera honrosíssima i de notable instrucció científica que no s'empeguen, sino que per el contrari se glorien, de conduir els seus dexebles al peu del Altar per cumplir els preceptes religiosos, donant-los ells mateixos saludable i profitós exemple!

De tot bon cor felicitem an aquells joves que tenen la ditxa d'estar a somesos tan recta i acertada direcció; i felicitem amb tota especialitat an els seus directors, que cumplint d'aquest modo la missió educadora de que s'han fet carreg, ofereixen una garantia segura de que la seua delicada conciencia les ferà cumplir de la mateixa manera l'altre missió instructora que igualment les està confiada.

CORANT-HORAS.—Amb la solemnidad acostumada s'han celebrades a la Iglesia parroquial la festa i les coran'-hores dedicades a la Titular i Patrona Santa Maria la Major. Ocupá la Cátedra de l'Esperit Sant el Cura Párroco de Campanet, Mossen Rafael Ramis. En tres bellíssims sermons cantà les glories de la Verge Maria, Patrona de nostre poble, exhortant a desterrar els vicis mondenals que s'oposen a la carinyosa influencia d'aquest patronatge.

Tots els actes principals foren molts concorreguts a pesar de la distracció d'aqueix dies.

El vespre del dissapte, a la sortida de Completes, se feren els tradicionals fogarons, un poc deslluïts i atropellats pel vent que feia.

PELEGRINACIÓ.—A Sant Francesc s'està fent un triduo predicat preparatiu per una pelegrinació que's fa comptes fer dia 21 al oratori de Cura del Puig de Randa.

Mossen Bernat Salas, ha compost un himne molt hermós i ben animat espresament per aquesta pelegrinació, amb la lletra del Doctor Costa, pels pelegrins de Cura.

RELIGIOSA DIFUNTA.—An el Convent de clausura d'aquesta ciutat ha morta Sor Juanyana Mateu. En el número vinent parlarem d'aquesta benemèrita religiosa, concretar-nos avui a donar el condol a la Comunitat i a sos parents per tant irreparable pèrdua.

Fa uns quants dijous que's dexá dins una tenda de mobles una panera amb diners i dos bocins de roba, al mateix temps que'n va despareixe un'altra de la casa.

An aquesta imprenta en donarem aclaricies.

DIJOUS BÒ.—Com cad'any la fira del *Dijous Bò* és estada concurrí-dísima de materials de comers, i fiers de tot estament.

La plaça del bestia a pesar de la seva estanció estava plena d'animals porquins i mulars. S'és confirmat lo que se deia, que'ls porcs baxarien de preu per l'oferta que se presentaria. Dijous n-hi va haver una gran plassada de tot pes i s'en pagaren molts a 13 i 14 pessetes.

Els preus dels altres productes de nostra terra estàn estacionats...

Tampoc faltaren a nostre dijous deveriments. Al capvespre hi va haver una novellada de riure que deslluí un poc la brusca que

fé; i el vespre, en el teatre se donà «La Campana de la Almudaina.»

Envinagrats

Aquesta vegada l'escrit que firma Es Barbó, vol ésser serio i no per això està més dins la veritat.

Es fals que la candidatura catòlica d'Inca tengués res de anticonstitucional, Se presentà com-e catòlica i res pus. I si's vè que tenia individus conservadors, regionalistes i tradicionalistes, tots consentiren en deixà la seva significació política per presentar-se solament com-e catòlics.

De això vos toca un bon callà. ¿Tal vegada els republicans d'Inca no han anat sempre de bracet amb el partit lliberal? ¿Tal vegada els regidors anticonstitucionals (republicans) que ha tengut l'Ajuntament d'Inca, no han estat per gracia i en solidaritat amb la gran Família lliberal? Això noltros no heu hauriem dit mai si no mos estiraseu sa llengo.

Es fals que les proclames que feren els catòlics fossen clandestines. El noms honorables dels candidats que s'anunciaven, eren una garantia de la seva procedencia: ¿Perque Es Barbó (o'ls qui li fan els borradors) copia la proclama, casi entera, dexant, intencionadament, els noms de la candidatura dins el tinté? Lo més que poren dir ès: que no duien preu d'imprenta per un descuit del caxista. No hi havia per que tapar-se la cara, que ben alta la poren dur, sense que les puguen fer empegair per cap mangarrufa política ni social.

I si heu voleu sebre més clár: l'imprenta que edrà les proclames va ésser la d'En Miquel Durán.

Res de clandestí.

Diu Es Barbó: que a Inca s'han elegit set respectabilíssims catòlics per l'Ajuntament de dins la gran familia lliberal, *luego el maurista* també és lliberal...

Sr. Barbó, vos han aguanyat i passat devant. Uns dels oradors del mití, que voleu denigrar, ja digué que considerava catòlics i bones persones als candidats que's presentaven an el camp contrari; però donà una explicació que vos no heu dada i que serà objecte d'un altra *envinegrat*.

Mos aconsola que'ls candidats triofants sien catòlics del qui van a missa i que noltros los hi hem vist anar moltes vegades. Perque vos Sr. Barbó, en coneixeu de *catòlics* que no hi van a missa!...

En Notre.

MERCAT D'INCA

Preus que reigiren a nostro mercat

Bessó	a	100'50	el quintá
Blat	a	20'00	la cortera.
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
l.l. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'50	

Máquinas de escribir FOX modelo 24, de escritura visible.

La más fuerte y la que reúne más ventajas de todas las máquinas

de escribir. A quien nos pruebe lo contrario le regalaremos una.

¡¡Última creación Norte Americana!!

Representante con depósito:

Vda. de JOSE F. CASTELLA
Plaza del Mercado, 17.—INCA.

REDUCCIONES

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una peseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y raillesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lubi. Una 25 cent.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca.—Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,